

In the name of the Lord let us act and prosper.
Universal Karaite Judaism in Israel
Office of the Chief Rabbi
POB 5 Ofakim 80300, Tel. 08-9924796, Fax 08-9963666

Wednesday 22 Elul 5767 September 5, 2007

Conversion of Gentiles to Karaite Judaism

With the arrival of the festivals coming as a blessing upon us it is our privilege to bring to the attention of the public an important development in the history of our community. On July 31, 2007 the Karaite Jewish community accepted 14 new members from among the Gentiles who converted to Karaite Judaism. The Council of Sages did not seek out these people; rather they contacted us of their own free will and out of pure belief. As a result of this contact the Council of Sages studied the issue of conversion over a period of several years and after intensive investigation of the Scriptures and the books of our sages decided that the time had arrived to implement this commandment. Six years ago the former Chief Rabbi, Rabbi Chayim ben Yitzchak Ha-Levy, wrote the following on the issue of conversion:

The religion of Israel and especially Karaism is not monopolistic and it is as its name describes. The proofs for this in the Torah and in the prophets of Israel are indeed many and innumerable, in addition to those brought by yourself, also in the book of Isaiah 14.1.¹ And thus also in all the books of our sages (peace be unto them) and especially in the book *Eshkol HaKofer* of R. Judah Hadassi (the righteous of blessed memory) Chapter 133 from letter Lamed onward. It should be noted that the attitude of the author to converts is extremely positive. Similarly all of our sages (peace be unto them), and indeed the matter even finds expression in our prayers in all the synagogues on each and every Sabbath. The Halachah sets three conditions for conversion, which are: 1) Circumcision. 2) Washing. 3) "Making routine", that is keeping the commandments in practice after study.²

In the Torah it is written that after the convert is circumcised and accepts upon himself the yolk of the commandments: "he shall then be as a citizen of the country". The meaning is that the convert becomes just like any Jew from birth and therefore "there shall be one law for the citizen and for the stranger who dwells among you."³ The prophet Ezekiel teaches that in the Latter Days the converts will even receive an inherited portion of the Land of Israel together with the descendents of our father Jacob:

You shall allot it as a heritage for yourselves and for the strangers who reside among you, who have begotten children among you. You shall treat them as Israelite citizens; they shall receive allotments along with you among the tribes of Israel. You shall give the stranger an allotment within the tribe where he resides – declares the Lord GOD.⁴

---

¹ "But the LORD will pardon Jacob, and will again choose Israel, and will settle them on their own soil. And strangers shall join them and shall cleave to the House of Jacob." (Isaiah 14:1 [NJPS])

² Letter of Rabbi Chayim Ha-Levy to Mr. Reo Maynard, February 2001.

³ Exodus 12:48–49 [NJPS].

⁴ Ezekiel 47:22–23 [NJPS].

As Rabbi Chayim mentioned in his letter, for all these years we have been blessing the converts in our prayers every Sabbath and he was referring to the “First Blessing” recited after taking out the Torah scroll. In this blessing we bless the members of our community throughout the world including “the widowers, the widows, and the righteous converts who are found in their communities.”⁵ This blessing shows that in practice our ancestors did accept converts into their communities. An example of this can be found in the history books concerning a group of Christians who came to Egypt from Spain in the year 1465 in order to convert to Karaite Judaism. Our ancestors welcomed these Gentiles and were proud that they saw the truth of our way and chose to convert specifically to Karaite Judaism.⁶

We learn about our obligation towards converts from the words of R. Judah Hadasi who wrote in his book *Eshkol HaKofer*:

We are required to keep the words of our Torah which said, “You shall also love the stranger, for you were strangers in the land of Egypt.”⁷ The convert is simple and has integrity; he believes through his integrity in the Lord and trusts him. It is proper that we honor him just as we must honor any man of integrity, even if he lacks basic knowledge but clings to the righteous believers because he has heard that God is with them and he believes in his oneness. Such a person emulates the actions of the righteous and is saved from the wrath of God.⁸

R. Judah Hadasi spoke about our duty to honor the ignorant convert – like Ruth the Moabite – who converted out a simple awe of God and a pure faith in the one and only God, without having a thorough knowledge of the Torah. In the reality of the 21st Century the Council of Sages has approved an intensive curriculum which every candidate is required to complete before they are accepted for conversion. If we are commanded to honor the ignorant convert how much more so are we obligated to honor and appreciate the convert who has studied the principles of the faith and the commandments of the Torah!

On the occasion of the arrival of the holidays and the joining of 14 new Karaite Jews from amongst the nation we offer this blessing: Blessed are you Lord, our God, King of the universe, who gives us life and sustains us so that we reach this time, Amen and Amen. May it be your will, O God, that the nations awaken to your way, that our brothers the Rabbanites see the truth of your Torah, and that the children of our community repent to keep your commandments, Amen and Amen.

Respectfully,

Chief Rabbi of the Community Rabbi Eliyahu Marzouk

---

⁵ “First Blessing”, Karaite Jewish Siddur, vol. 1 p. 406.

⁶ A. Strauss, *History of the Jews in Egypt and Syria*, Jerusalem 1970, vol. 2 pp. 106–110; 552–556 [Hebrew]; W. M. Brinner, “A Fifteenth-century Karaite-Rabbanite Dispute in Cairo”, in: H. Lazarus-Yafeh, et. al. (eds.), *The Majlis*, Wiesbaden 1999, pp. 184–196; H. Hirschfeld, “A Karaite Conversion Story”, in: I. Harris (ed.), *Jews College Jubilee Volume*, London 1906, pp. 81–100.

⁷ Deuteronomy 10:19 [NJPS].

⁸ R. Judah Hadasi, *Eshkol HaKofer*, chapter 133 folio 50.

**שם השם נעשה ונעליח
היותה הקראית העולמית בישראל
לשכת הרב הראשי**

ת.ד 5 אופקים, מיקוד 80300, טלפון 08-9924796, פקס 08-9963666

יום רביעי כ"ב אלול תשס"ז, 5-9-2007

גיוור בני אומות העולם ליהדות הקראית

עם הגעת המועדים עלינו לברכה זכותנו להביא לידיעת הציבור התפתחות חשובה בתולדות עדתנו. ב-31 ליולי 2007 עדת היהודים הקראים קיבלה 14 חברים חדשים מבני אומות העולם שהתגייסו ליהדות הקראית. מועצת החכמים לא חיפשה את האנשים האלה אלא הם פנו אליה מרצונם החופשי ומתוך אמונה תמימה. בעקבות פניות אלה מועצת החכמים למדה את נושא הגיוור במשך מספר שנים ולאחר חקירה אינטנסיבית במקרא ובספרי חכמינו החליטה שהגיע העת ליישם את המצווה הזו. לפני שש שנים הרב הראשי לשעבר הרב חיים בן יצחק הלוי כתב את הדברים הבאים בעניין הגיוור:

"דת ישראל ובמיוחד הקראות איבנה מוטופוליסטית וכשמה כן הוא, והעובדות לכך בתורה ובבניאי ישראל הן רבות עד אין סוף זה בנוסף למוצא על ירך, גם בספר ישעיהו י"ד, א. וכן בכל ספרי חכמינו ע"ה ובמיוחד בספר אשכול הכופר לרבי יהודה הדסי זצ"ל פרק קל"ג מאות ל' והלאה. יצריך שיחסרו של המתבר לגרי הצדק הנו חיובי עד מאוד. כמותו כל חכמינו ע"ה, גם מה שהדבר מוצא את ביטוי בתפילותינו בכל בתי הכנסת בכל שבת ושבת. ההלכה קובעת להתגיירות שלושה תנאים (א) ברית מילה. (ב) רחיצה. (ג) הרצה, דהיינו קיום המצוות הלכה למעשה לאחר לימודם."²

בתורה כתוב שלאחר שהגר נימול ומקבל על עצמו את עול המצוות: "והיה כְּאֶזְרָח בְּאֶרֶץ". הכוונה שהגר נעשה כמו כל יהודי מלידה ולכן "תורה אחת יהיה לאֶזְרָח וְלִגֵּר סֶגֶר בְּתוֹכְכֶם".³ הנביא יחזקאל מלמד שבאחרית הימים הגר אף יקבל חלק ונתלה של ארץ ישראל יחד עם צאצאי יעקב אבינו:

והיה כְּאֶזְרָח בְּאֶרֶץ בְּנֵי בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר הוּלְדוּ בְּנֵי בְּתוֹכְכֶם. וְהָיָה לְכֶם כְּאֶזְרָח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אִתְּכֶם יִפְּלוּ בְּתוֹכָהּ שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר גָּר הַגֵּר אִתּוֹ, שָׁם תִּהְיֶה בְּתוֹכָהּ וְאִתּוֹ אֵד וְיָ ה'."⁴

כפי שהרב חיים הזכיר במכתבו הנ"ל מזה שנים אנחנו מברכים את הגרים בתפילותינו כול שבת וכוונתנו ל"ברכה הראשונה" לאחר הוצאת ספר התורה. בברכה הזו אנו מברכים את בני עדתנו ברחבי העולם ובין היתר את "האלמנים והאלטנות וגרי הצדק הנמצאים בקהילותיהם."⁵ ברכה זו מלמדת שאבותינו קיבלו גרים לקהילותיהם הלכה למעשה. דוגמא לכך אנו מוצאים בספרי ההיסטוריה על קבוצה של נוצרים שהגיעה מספרד למצרים

¹ י"ב: רחם די את יעקב וכמר עד בְּיִשְׂרָאֵל (הגיתם על אדמתם ונלחם סגר עליכם ונסתחו על בית יעקב: (ישעיהו י"ד 1)
² מכתבו של הרב חיים הלוי למר ריאן מיינרד, פברואר 2001.
³ שמות י"ב 48-49.
⁴ יחזקאל מו 22-23.
⁵ "ברכה ראשונה", סדור תפילה, חלק א', עמ' 406.

בשנת 1465 כדי להתגייר ליהדות הקראית. אבותינו קיבלו את הגויים האלה בברכה ואף התגאו בכך שהם ראו את האמיתות של דרכנו ושבחרו להתגייר דווקא ליהדות הקראית.⁶

על תובתנו כלפי הגר אנו לומדים מדברי ר' יהודה הדסי בספרו אשכול הכפר:

עלינו לקיים דברי תורתנו שאמרה "וְאַתְּבָרְכֶם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֵיְתֶםם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם"⁷... הגר הוא תם וישר, ובישרותו האמין בה' ובטח בו, וראוי לנו לכבדו, כאיש הישר שאינו יודע העיקר ונדבק משמועה עם אנשי הצדק ובעלי האמונה לפני ה' ליתודו: וראה ועשה כמעשה הצדיקים ונוצל ונושע מנקמת אלוהים:⁸

ר' יהודה הדסי דיבר על תובתנו לכבד את הגר הכוזב – דוגמת רות המואבייה – שמתגיייר מתוך יראת אלוהים פשוטה ואמונה תמימה באל האחד והיחיד בלי שלמד את התורה לעומקה. ואולם במציאות של הנאה ה-21 מועצת החכמים אישרה תוכנית לימודים אינטנסיבית שכול מועמד חייב לעבור לפני שהוא מתקבל לגיור. ואם הצטוונו לכבד את הגר הבור על אחת כמה וכמה שעלינו לכבד ולהעריך את הגר שלמד את עיקרי האמונה ואת מצוות החורה.

בהזדמנות של הגעת המועדים ושל הצטרפותם של 14 יהודים קראים חדשים מאומות העולם אנו מכריזים: כרוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, אמן ואמן. יהי רצון מלפני ה' אלוהינו שבני אומות העולם יתעוררו לדרכך, ושבני אחינו הרבניים יראו את האמת של תורתך, ושבני עדתנו יחזרו לשמור את מצוותך, אמן ואמן.

בכבוד רב,

י. ל. כ. פ. מ. ס. ק. מ. ר. א. ק.

הרב אליהו מרזוק הרב הראשי לעדה

⁶ אי שטראוס, תולדות חיהודים במצרים (בסוריה) תחת שלטון ממלוכים, כרך 2 עמ' 106 עד 110 ועמ' 552 עד 556; W. M. Brinner, "A Fifteenth-century Karaite-Rabbanite Dispute in Cairo", in: H. Lazarus-Yafeh, et. al. (eds.), *The Majlis: Interreligious Encounters in Medieval Islam*, Wiesbaden: Harrassowitz Verlag, 1999, pages 184-196; H. Hirschfeld, "A Karaite Conversion Story", in: I. Harris (ed.), *Jews College Jubilee Volume*, London: Luzac and Co., 1906, pages 81-100.

⁷ דברים י' 19.

⁸ ר' יהודה הדסי אבאב, ספר אשכול הכפר, טרק קלג, 1911.